

noget som helst i Henseende til Muligheden af at skabe den omhandlede Deling af de paagældende Positioner, og hvis den højtærede Finansminister i Sommerens Løb — hvad der jo er hans Haab, og jeg vil sige, at det Haab deler jeg — finder en rationel Deling, bedre end den, vi har for Tiden, staar det jo altid i hans Magt at stille et Ændringsforslag til Loven, selv om den er vedtaget. Altsaa, reelt opnaas der intet ved det Ændringsforslag, som her foreligger.

Vi vilde, som sagt, fra vor Side utvivlsomt være rede til at stemme for et Ændringsforslag, der gik i den Retning, den højtærede Finansminister taler om, men jeg maa gøre opmærksom paa, at i de sidste Aaringers ret vidtløftige Forhandlinger i Toldudvalget har det stadig været en Forudsætning, at vi saa vidt muligt skulde holde Ro — det har ikke været let, det indrømmer jeg, og det har heller ikke helt kunnet lade sig gøre — om de forskellige Spørgsmaal, der kom frem til Behandling, og det forekommer mig nu, at man ved dette Ændringsforslag opnaar at holde Folk svævende i Uvished igen i nogen Tid, saa hverken Importører eller Dyrkere af de paagældende Frugter og Grøntsager ret ved, om de er købt eller solgt. Af den Grund vilde jeg foretrække, at man lod dette Ændringsforslag falde bort og derimod fremkom med et virkeligt reelt Ændringsforslag i samme Øjeblik, som der var Mulighed for, at vi kunde naa til denne rationelle Deling. Jeg henstiller derfor til den højtærede Finansminister, der har stillet Ændringsforslaget, om det ikke er muligt at tage det tilbage; og hvis det ikke lader sig gøre, vil jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme imod det.

Drachmann: Fra konservativ Side ser vi ingen Anledning til at give de her omtalte Varer, Grøntkonserves og Frugtkonserves m. m., en Undtagelsesstilling i dette Lovforslag, saaledes som det nu er Meningen. Jeg kan ganske slutte mig til den ærede Ordfører for Venstre i hans Betragtninger over det Usikkerhedsmoment, der fremkommer saavel for Fabrikkerne som for Dyrkerne. Tidspunktet for Udløbet af Gyldigheden af Satserne for Grøntkonserves og Frugtkonserves er efter min Mening særdeles uheldigt valgt, og naar man alligevel vil gaa til at begrænse denne Tid, forekommer det mig, at man lige saa godt kunde tage dette Spørgsmaal op under de samlede Overvejelser i skatte- og toldpolitisk Hen-

seende, som den højtærede Regering har bebudet.

Jeg tror, at den Deling, der nu er foreslaaet, vil virke irrationelt og overordentlig skadeligt gennem den Usikkerhed, den bringer ind i Dyrkning og Produktion, og vi fra vor Side vil derfor ikke kunne tiltræde dette Ændringsforslag, som den højtærede Finansminister har ment at burde stille ved denne Sags tredie Behandling.

Det er de af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremsatte Bemærkninger, der har givet Anledning til Ændringsforslaget, og jeg skal derfor ganske kort omtale Grøntkonserves- og Frugtkonservesatsernes Stilling og den Indflydelse, denne Toldlov foreløbig har haft. Det viser sig, at af Grøntkonserves, der væsentlig bestaar af Ærter, Asparges, Bønner og Gulerødder o. s. v., fremstilles der paa de danske Konservesfabrikker normalt 3—3½ Mill. kg om Aaret, og hertil anvendes ca. 5 Mill. kg Grøntsager; denne Produktion beskæftiger i Sommerhalvaaret op imod 1 500 Arbejdere og giver en saare tiltrængt Aftrækskilde for vort Havebrug og mindre Landbrug, der som bekendt meget vel er i Stand til at dyrke vore Grøntsager og Frugter, men som altid er i Bekneb med at faa lønnende Afsætning og maaske navnlig sikker Afsætning for sine Produkter.

I 1923 var Importen af de herhenhørende Grøntsager, Grøntkonserves, godt og vel 400 000 kg, medens Importen i 1913, altsaa Aaret forud for Krigen, kun androg godt 63 000 kg. Man vil altsaa se, at det er en ret anselig Stigning. Det, de danske Fabrikker saavel som den danske Dyrkerstand er bange for, er ikke i og for sig den normale udenlandske Konkurrence, men de pludselige Dumping-Tilbud, de pludselige Realisationssalg til Spotpriser, som kuldkafter alle Beregninger vedrørende denne Produktion, som maa kunne regne med langt sikrere Forhold; thi der gaar saa lang Tid mellem Dyrkningens Paabegyndelse og Produktionens endelige Salg, at man maa kunne disponere nogenlunde sikkert over et længere Tidsrum.

Det viser sig, at den Lov, som hidtil har virket, har virket godt, og det er mig ret uforstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard til Fordel for sine Betragtninger kun har anført Forbrugersynspunkter. Thi der er netop det gode ved den Toldforhøjelse, man her har gennemført; at den ikke har paavirket Priserne. Det er lykkedes de danske Konservesfabrikker, hvoraf der findes en stedse stigende Mængde, til Trods